

РЕШЕНИЕ

№ 6307

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6654** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. М. Т., подадена чрез упълномощения представител адв. Т. Я., срещу решение № 1478 от 27.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11896/2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, 3-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-641/29.07.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.221, ал.1, т.4, предл. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на Г. М. Т., в качеството ѝ на член на Съвета на директорите на „Холдинг център“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 лева за нарушение по чл.114б, ал.1, предл.1, хипотеза трета вр. ал.2 от ЗППЦК. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Искане се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното НП да бъде отменено. Претендира се и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Комисията за финансов надзор оспорва жалбата като

неоснователна по аргументи, посочени в представени по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил като правилно и законосъобразно НП № Р-10-641/29.07.2021г.на заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“. За да постанови този резултат от фактическа страна е приел, че Г. М. Т. не е декларирала в 7-дневния срок по чл.114б, ал.2 от ЗППЦК след избора ѝ за член на Съвета на директорите на публично дружество „Холдинг Център“ АД на 22.01.2021 г. пред „БФБ“ АД /регулirания пазар, където са допуснати до търговия акции на „Холдинг Център“ АД/ информация за обстоятелствата по чл.114б, ал.1, т.1-3 от ЗППЦК. Срокът за подаване на декларацията бил до 29.01.2021г. Такава била подадена от Г. на 09.12.2020 г., която дата предхождала избора ѝ за член на СД на публично дружество. Нарушението е квалифицирано от контролния орган като такова по чл.114б, ал.1, пр. 1, хипотеза 3 във вр. ал.2, изр.1, пр. 1 от ЗППЦК. Съставен бил АУАН № Р-06-221/17.02.2021г. Въз основа на него било издадено и оспореното наказателно постановление.

При тези данни от правна страна съдът е приел, че оспореното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и съдържание, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон.

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл.114б, ал.1 вр. ал.2 от ЗППЦК, членовете на управителните и контролните органи на публични дружества са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулirания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, обстоятелствата по т.1-3, в 7-дневен срок от избирането им.

В случая Г. Т. е била избрана за член на Съвета на директорите на 22.01.2021 г., а е подала декларация за обстоятелствата по чл.114б, ал.1, т.1-3 от ЗППЦК на 09.12.2020 г. Това обаче не води до отпадане на задълженията ѝ по чл.114б, ал.1 вр. ал.2 от ЗППЦК, тъй като задължението ѝ за това се поражда от датата на избирането ѝ за член на Съвета на директорите на публично дружество „Холдинг Център“ АД. Към момента на подаване на декларацията лицето все още не е била избрана за член на управителния орган на „Холдинг Център“ АД и за нея към този момент не е съществувало такова задължение.

Предвид наведените твърдения в касационната жалба, че Т. е била в обективна невъзможност да изпълни въведеното задължение с разпоредбата на чл.114б от ЗППЦК поради влошено здравословно състояние, настоящият съдебен състав, изцяло споделя извода на районния съд, че освен лично депозиране има и алтернативни начини за това. Фактът, който не се оспорва по делото, че лицето е било в отпуск по болест, по никакъв начин не води до отпадане на задължението. Тъй като

разпоредбата не определя начина, по който да бъде подадена декларацията, не следва да се приема, че отпускът по болест е възпрепятствал Т. да изпълни това си задължение.

Неоснователно е и възражението, че случаят е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Правилно е прието, че нарушението не е маловажно, защото с осъществяването му се поставят в опасност значими интереси във финансовата сфера, като изпълнението на задължението по чл.114б от ЗППЦК е вид гаранция за защита на инвеститорите. Критериите за определяне на случая като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН са регламентирани в чл.93, т.9 от НК, който по отношение на ЗАНН се прилага субсидиарно и съгласно който „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В случая деянието е формално, на просто извършване, поради което, за да е съставомерно, законът не изисква от извършването му да са настъпили вредни последици. Същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновения случай на нарушения от същия вид.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид своевременно направеното искане, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1478 от 27.04.2022 г. по н.а.х.д. № 11896/2021г. на Софийски районен съд, 3-ти състав.

ОСЪЖДА Г. М. Т. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.